

دانشکده شیمی

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد در رشته شیمی تجزیه

عنوان:

**مطالعه الکترواکسایش و اندازه گیری ولتاومتری برخی آمینو
اسیدهای گوگرد دار نظیر D-پنی سیلامین و N-استیل -
- سیستئین در حضور کاتکول در سطح الکتروود خمیر کربن**

استاد راهنمای:

دکتر جهانبخش رئوف

استاد مشاور:

دکتر رضا اوچانی

نگارنده:

محمدنه امیری عارف

۱۳۸۷

تشکر و قدردانی

از استاد راهنمای ممتاز، آقای دکتر جهانبخش (ئوف و استاد مشاور گرامی، آقای دکتر اوجانی تشکر و قدردانی من نمایم.

از اساتید مدعو ممتاز، آقای دکتر محمد مسین فاطمی و آقای دکتر عبد الرئوف صمدی میبدی و از نماینده ممتاز تمثیلات تکمیلی، آقای دکتر ناصر عزیزی سپاسگزارم.

از دانشجویان آزمایشگاه الکتروشیمی تمزیه ای و دوستانم در دوران تمثیل نیز تشکر من نمایم.

محمد امیری عارف

تقدیم به

پدر و مادر بزرگوارم

و

همسر عزیزم

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
چکیده فارسی	۱
فصل اول - مقدمه	۳
مقدمه	
فصل دوم - مبانی نظری	
۲-۱- انواع واکنش های الکتروشیمیایی از نظر سیتیکی	۸
۲-۱-۱- واکنش های الکتروشیمیایی برگشت پذیر	۸
۲-۱-۲- واکنش های الکتروشیمیایی برگشت ناپذیر	۹
۲-۳-۱- واکنش های الکتروشیمیایی شبه برگشت پذیر	۱۰
۲-۲- مطالعه مکانیسم واکنشها	۱۱
۲-۳-۲- الکترو کاتالیز (کاتالیز الکتروشیمیایی)	۱۶
۲-۳-۲-۱- الکترو کاتالیز ناهمگن	۱۷
۲-۳-۲-۲- الکترو کاتالیز ردوكس ناهمگن	۱۷
۲-۳-۲-۳- الکترو کاتالیز ردوكس همگن	۱۸
۴-۲- الکترودهای اصلاح شده شیمیایی	۱۹
۴-۲-۱- الکترودهای اصلاح شده سطحی	۱۹

۱۹	۴-۲-۱-الکترودهای اصلاح شده با تک لایه
۲۰	۴-۲-۲-الکترودهای اصلاح شده با مواد زیستی
۲۰	۴-۲-۳-الکترودهای اصلاح شده با چند سازه ها و ساختارهای چند لایه ای
۲۱	۴-۲-۴-الکترودهای اصلاح شده با پلیمرهای هادی
۲۱	۴-۲-۵-الکترودهای اصلاح شده توده ای
۲۲	۴-۲-۶-الکترودهای خمیر کربن
۲۲	۵-۲-کینون ها

فصل سوم - بخش تجربی

۲۶	۳-۱-مواد شیمیایی
۲۷	۳-۲-بافرهای مورد استفاده برای مطالعه تاثیر pH
۲۸	۳-۳-وسایل و تجهیزات
۲۸	۴-۳-الکترودها
۲۹	۴-۴-۱-تهیه الکترود خمیر کربن

فصل چهارم - مطالعه اکسایش الکتروشیمیایی محلول کاتکول در حضور

D-پنی سیلامین در سطح الکترود خمیر کربن

۳۱	۴-۱-بررسی رفتار الکتروشیمیایی کاتکول به روش ولتامتری چرخه ای و کرونوآمپرومتری
۳۶	۴-۲-تعیین pH بهینه برای فرایند الکترو اکسایش کاتکول در حضور D-پنی سیلامین

۴-۳- مطالعه اکسایش الکتروشیمیایی کاتکول در حضور D-پنی سیلامین در سطح الکترود خمیر کربن

۳۹

۴-۴- بررسی اثر سرعت روبش پتانسیل بر اکسایش الکتروشیمیایی کاتکول در حضور D-پنی سیلامین

۴۲

۴-۵- بررسی اکسایش الکتروشیمیایی کاتکول در حضور D-پنی سیلامین به روش کرونوآمپری با پله

۴۴

پتانسیل دوگانه

۴-۶- محاسبه ضریب انتقال الکترون در اکسایش الکتروشیمیایی کاتکول در حضور D-پنی سیلامین به

۴۵

کمک نمودار تافل

۴۷

۴-۷- ارزیابی سینتیک واکنش شیمیایی

۴۸

۴-۸- تعیین محدوده خطی غلظتی D-پنی سیلامین و حد تشخیص روش

۵۱

۴-۹- اندازه گیری D-پنی سیلامین در نمونه حقیقی

فصل پنجم - مطالعه اکسایش الکتروشیمیایی محلول کاتکول در حضور

N-استیل - L- سیستئین در سطح الکترود خمیر کربن

۵-۱- تعیین pH بهینه برای اکسایش الکتروشیمیائی کاتکول در حضور N-استیل-L-سیستئین

۵-۲- بررسی اکسایش الکتروشیمیایی کاتکول در حضور N-استیل - L- سیستئین در سطح

۵۶

الکترود خمیر کربن

۵-۳- بررسی اثر سرعت روبش پتانسیل بر اکسایش الکتروشیمیایی کاتکول در حضور

۵۸

N-استیل - L- سیستئین

۴-۴- مطالعه فرآیند اکسایش الکتروشیمیایی کاتکول در حضور N-استیل-L-سیستئین به روش

۵۹ کرونوآمپرومتری با پله پتانسیل دو گانه

۶۱ ۵-۵- ارزیابی سینتیک واکنش شیمیایی

۶۲ ۵-۶- تعیین حد تشخیص روش و دامنه خطی غلظتی N-استیل-L-سیستئین

۶۴ ۷-۵- اندازه گیری N-استیل-L-سیستئین در نمونه حقیقی

۶۶ ۸-۵- بررسی امکان اندازه گیری همزمان D-پنی سیلامین و N-استیل-L-سیستئین

فصل ششم - نتیجه گیری کلی

۶۹ ۱-۱- نتیجه گیری کلی

۷۲ ۲-۶- پیشنهادات

۷۳ منابع

۷۹ چکیده انگلیسی

فهرست اشکال

صفحه

عنوان

شکل ۱-۲- ولتاموگرام های با روش خطی پتانسیل برای واکنش الکترودی $R \rightleftharpoons O + e$ در

۹

سرعت های مختلف روش پتانسیل

شکل ۲-۲- نمودار تغییرات جریان دماغه بر حسب جذر سرعت روش پتانسیل که تغییر فرایند

۱۰

الکترودی با $\alpha = 0.5$ را از برگشت پذیر به برگشت ناپذیر با افزایش سرعت روش پتانسیل نشان می دهد

۲۷

شکل ۳-۱- a) پنی سیلامین و b) N-استیل-L-سیستئین

شکل ۴-۱- ولتاموگرام چرخه ای محلول کاتکول با غلظت $M = 1/100$ در محلول بافر فسفات (pH = 7/00) در

۳۲

سطح الکترود خمیر کربن در سرعت روش 20 mV s^{-1} .

شکل ۴-۲- الف) ولتاموگرام های چرخه ای محلول mM ۱ کاتکول در محلول های بافر فسفات با pH های

مختلف: a) ۲/۰۰، b) ۳/۰۰، c) ۴/۰۰، d) ۵/۰۰، e) ۶/۰۰، f) ۷/۰۰، g) ۸/۰۰ و h) ۹/۰۰. سرعت روش

پتانسیل 50 mV s^{-1} است. ب) نمودار تغییرات $E_{1/2}$ کاتکول بر حسب pH. داده ها از ولتاموگرام های چرخه ای

۳۳

قسمت الف استخراج شده اند

شکل ۴-۳-الف- کرونوآمپروگرام با پله پتانسیل دوگانه محلول کاتکول با غلظت mM ۱ در محلول بافر فسفات M

دارای کلرید پتانسیم $M = 1/10$ در سطح الکترود خمیر کربن. پله پتانسیل اول 340 mV و پله پتانسیل

دوم 40 mV نسبت به الکترود شاهد به مدت ۱۰ s به الکترود خمیر کربن اعمال شد. ب- نمودار کوتول برای اکسایش

۳۵

کاتکول بر مبنای کرونوآمپروگرام ارائه شده در قسمت الف.

شکل ۴-۴- ولتاموگرامهای چرخه ای کاتکول a: mM ۱/۱۰ در غیاب و b) در حضور D-پنی سیلامین،

c) ولتاموگرام محلول mM ۱/۱۰-پنی سیلامین در غیاب کاتکول در محلول بافر فسفات M ۱/۱۰ و در مقادیر مختلف

شکل ۴-۵- نمودار تغییرات جریان الکتروواکسایش محلول کاتکول در حضور D -پنی سیلامین توسط کاتکول در سطح pH (الف) و (ب) $pH = 7/00$ و (ج) $pH = 6/00$ در سطح الکترود خمیر کربن با سرعت روبش 20 mV s^{-1} .

۳۸

شکل ۴-۶- ولتاومگرامهای چرخه ای: (a) محلول بافر فسفات $M = 1/0$ واجد کلرید پتاسیم $M = 1/0$ (b) نظری (a) در حضور $D = 1/0 \text{ mM}$ - پنی سیلامین، (c) نظری (a) و (d) نظری (b) در حضور $M = 1/0$ کاتکول در سرعت روبش 20 mV s^{-1} در سطح الکترود خمیر کربن بر حسب تغییرات pH .

۳۹

شکل ۴-۷- الف- ولتاومگرامهای چرخه ای محلول کاتکول $M = 1/0$ در حضور $M = 1/0$ از D - پنی سیلامین در بافر فسفات $M = 1/0$ واجد کلرید پتاسیم $pH = 7/00$ در سرعتهای روبش پتانسیل (a)، (b)، (c)، (d) در سطح الکترود خمیر کربن. ب- نمودار تغییرات شدت جریان دماغه آندی 200 mV s^{-1} در سطح الکترود خمیر کربن.

۴۰

شکل ۴-۸- الف- ولتاومگرامهای چرخه ای محلول کاتکول $M = 1/0$ در حضور $M = 1/0$ از D - پنی سیلامین در بافر فسفات $M = 1/0$ واجد کلرید پتاسیم $pH = 7/00$ در سرعتهای روبش پتانسیل (a)، (b)، (c)، (d)، (e)، (f)، (g) در سطح الکترود خمیر کربن. ب- نمودار تغییرات شدت جریان دماغه آندی 600 mV s^{-1} در سطح الکترود خمیر کربن.

۴۱

نسبت به جذر سرعت روبش پتانسیل.

شکل ۴-۹- الف- کرونوآمپروگرام با پله پتانسیل دوگانه محلول کاتکول با غلظت $M = 1/0$ در بافر فسفات $M = 1/0$ دارای کلرید پتاسیم $M = 1/0$ در سطح الکترود خمیر کربن در حضور غلظت های مختلف D - پنی سیلامین: (a)، (b)، (c)، (d) در سطح الکترود خمیر کربن از $pH = 7/00$ تا $pH = 10/00$. ب- منحنی تغییرات بار محاسبه شده از سطح زیر منحنی الکترود شاهد به مدت 8 s به الکترود خمیر کربن اعمال شد. ب- منحنی تغییرات بار محاسبه شده از سطح زیر منحنی کرونوآمپروگرام های (d) و (a) از قسمت الف بر حسب زمان های مختلف اعمال پله پتانسیل آندی و کاتدی

۴۵

کرونوآمپروگرام های (d) و (a) از قسمت الف بر حسب زمان های مختلف اعمال پله پتانسیل آندی و کاتدی

۴۶

شکل ۴-۹- نمودار تغییرات E_p بر حسب $\log v$ برای محلول $M = 1/0$ کاتکول در حضور $M = 1/0$ از D - پنی سیلامین در بافر فسفات $M = 1/0$ دارای کلرید پتاسیم $M = 1/0$ در سطح الکترود خمیر کربن.

۴۷

شکل ۴-۱۰- نمودار تغییرات نسبت جریان الکتروشیمیابی کاتکول در حضور D - پنی سیلامین به جریان حد بر حسب

۴۸

جذر زمان. بر اساس داده های استخراج شده از کرونوآمپروگرامهای (d) و (a) از شکل ۴-۹-الف

۴۹

شکل ۴-۱۱- الف- ولتاومگرامهای چرخه ای محلول کاتکول $M = 1/0$ در بافر فسفات $M = 1/0$ واجد کلرید پتاسیم $M = 1/0$ در حضور غلظت های مختلف D - پنی سیلامین: (a)، (b)، (c)، (d)، (e) در سطح الکترود خمیر کربن.

و (f) ۱/۰۰ میلی مولار در سرعت روش 20 mV s^{-1} در سطح الکترود خمیر کربن. ب- نمودار تغییرات جریان دماغه

آندی بر حسب غلظت D- پنی سیلامین ۵۰.

شکل ۴-۱۲- پالس ولتاومگرامهای تفاضلی محلول کاتکول mM ۱/۰ در بافر فسفات M ۱/۰ و اجد کلرید پتاسیم M

(f_{۰/۶۰}, e_{۰/۴۰}, d_{۰/۲۰}, c_{۰/۰۷}, b_{۰/۰۰}, a_{۰/۰۰}) در حضور غلظتهای مختلف D- پنی سیلامین: ۱/۰ (pH = ۷/۰۰)

و (g) ۱/۰۰ میلی مولار در سرعت روش پتانسیل 20 mV s^{-1} در سطح الکترود خمیر کربن. ب- نمودار تغییرات

جریان دماغه آندی بر حسب غلظت D- پنی سیلامین ۵۱.

شکل ۴-۱۳- الف- ولتاومگرامهای چرخه ای محلول کاتکول mM ۱/۰ در بافر فسفات M ۱/۰ و اجد کلرید پتاسیم ۱

M (f_{۰/۸۰}, e_{۰/۶۵}, d_{۰/۴۲}, c_{۰/۲۰}, b_{۰/۰۰}, a_{۰/۰۰}) در حضور غلظتهای مختلف D- پنی سیلامین: ۱/۰ (pH = ۷/۰۰)

و (f) ۱/۰۰ میلی مولار و (*: نمونه مجهول) در سرعت روش 20 mV s^{-1} در سطح الکترود خمیر کربن. ب- نمودار

تغییرات جریان دماغه آندی بر حسب غلظت D- پنی سیلامین ۵۲.

شکل ۵-۱- ولتاومگرامهای چرخه ای کاتکول mM ۱/۰ : a در غیاب و b در حضور N ۱/۵ - استیل - L-

سیستئین ، c) ولتاومگرام محلول N ۱/۵ mM - استیل - L- سیستئین در غیاب کاتکول در محلول بافر فسفات M ۱/۰

و در مقادیر مختلف pH: الف) ۲/۰۰، ب) ۵/۰۰، ج) ۷/۰۰، د) ۸/۰۰ و ذ) ۹/۰۰ در سطح الکترود خمیر کربن با سرعت

روش 20 mV s^{-1} ۵۵.

شکل ۵-۲- نمودار تغییرات جریان الکتروواکسایشی N- استیل - L- سیستئین توسط کاتکول در سطح الکترود خمیر

کربن بر حسب تغییرات pH ۵۶.

شکل ۵-۳- ولتاومگرامهای چرخه ای a) محلول بافر فسفات M ۱/۰ و اجد کلرید پتاسیم ۱ M (b) نظری (a) در حضور

N ۱/۵ mM - استیل - L- سیستئین، c) نظری (b) و d) نظری (a) در حضور N ۱/۰ کاتکول در سرعت روش

20 mV s^{-1} در سطح الکترود خمیر کربن ۵۷.

شکل ۵-۴- الف- ولتاومگرامهای چرخه ای محلول کاتکول mM ۱/۰ در حضور N- استیل - L- سیستئین ۱/۵ mM

در بافر فسفات M ۱/۰ و اجد کلرید پتاسیم ۱ M (pH = ۶/۰۰) در سرعتهای روش: (a) ۱/۰، (b) ۱/۰، (c) ۰/۵، (d) ۰/۱

شکل ۵-۴-الف- نمودار تغییرات شدت جریان دماغه آندی 400 mV s^{-1} و 200 mV s^{-1} در سطح الکترود خمیر کربن. ب- نمودار تغییرات شدت جریان دماغه آندی

۵۹

نسبت به جذر سرعت روبش پتانسیل.

شکل ۵-۵-الف- کرونوآمپروگرام با پله پتانسیل دوگانه محلول کاتکول با غلظت $M = 1/0$ در بافر فسفات $M = 1/0$ - $pH = 6/00$ در سطح الکترود خمیر کربن در حضور غلظت های مختلف N - استیل - L - سیستئین: (a) $0/00$, (b) $0/20$, (c) $0/40$ و (d) $0/60$ mM دارای کلرید پتانسیل اول 550 mV و پله پتانسیل دوم

استیل - L - سیستئین: (a) $0/00$, (b) $0/20$, (c) $0/40$ و (d) $0/60$ mV نسبت به الکترود شاهد به مدت $s = 10$ به الکترود خمیر کربن اعمال شد. ب- منحنی تغییرات بار محاسبه شده از سطح زیر منحنی کرونوآمپروگرام های d و a از قسمت الف بر حسب زمان های مختلف اعمال پله پتانسیل آندی و کاتکول. ۶۱

شکل ۵-۶- نمودار تغییرات نسبت جریان الکتروشیمیایی کاتکول در حضور N - استیل - L - سیستئین به جریان حد بر حسب جذر زمان. بر اساس داده های استخراج شده از کرونوآمپروگرامهای d و a از شکل ۴-۵-الف.

شکل ۵-۷-الف- ولتاکنومتر چرخه ای محلول کاتکول $M = 1/0$ در بافر فسفات $M = 1/0$ واجد کلرید پتانسیل $pH = 6/00$ در حضور غلظتها مختلف N - استیل - L - سیستئین: (a) $0/00$, (b) $0/10$, (c) $0/20$ و (d) $0/40$ mV s^{-1} در سطح الکترود خمیر کربن. ب- نمودار $1/00$ میلی مولار در سرعت روبش 20 mV s^{-1} و (e) $5/00$ میلی مولار در سرعت روبش 20 mV s^{-1} در سطح الکترود خمیر کربن. ۶۲

تغییرات جریان دماغه آندی بر حسب غلظت N - استیل - L - سیستئین. ۶۳

شکل ۵-۸- پالس ولتاکنومتر چرخه ای محلول کاتکول $M = 1/0$ در بافر فسفات $M = 1/0$ واجد کلرید پتانسیل $pH = 6/00$ در حضور غلظتها مختلف N - استیل - L - سیستئین: (a) $0/00$, (b) $0/03$, (c) $0/07$, (d) $0/04$ و (e) $0/07$ mV s^{-1} در سطح الکترود خمیر کربن. ۶۴

ب- نمودار تغییرات جریان دماغه آندی بر حسب غلظت N - استیل - L - سیستئین. شکل ۵-۹- ولتاکنومتر چرخه ای محلول کاتکول $M = 1/0$ در بافر فسفات $M = 1/0$ واجد کلرید پتانسیل $pH = 6/00$ در حضور غلظتها مختلف N - استیل - L - سیستئین: (a) $0/00$, (b) $0/42$, (c) $0/50$, (d) $0/60$ و (e) $0/70$ mV s^{-1} در سطح الکترود خمیر کربن. ب- نمودار $8/60$ میلی مولار و (*: نمونه مجھول) در سرعت روبش 50 mV s^{-1} در سطح الکترود خمیر کربن. ۶۵

تغییرات جریان دماغه آندی بر حسب غلظت N - استیل - L - سیستئین.

شکل ۱۰-۵- ولتاوگرام چرخه‌ای محلول کاتکول $M_{1/0}$ در بافر فسفات $M_{1/0}$ و اجد کلرید پتاسیم $M_{1/0}$ (۶/۰۰) در حضور N -استیل- L -سیستین 2 mM و D -پنی سیلامین 1 mM در سرعت روش mVs^{-1} در سطح الکترود خمیر کربن.

شکل ۱۱-۵- پالس ولتاوگرامهای تفاضلی محلول کاتکول $M_{1/0}$ در بافر فسفات $M_{1/0}$ و اجد کلرید پتاسیم $M_{1/0}$ (۶/۰۰) در حضور N -استیل- L -سیستین 2 mM و D -پنی سیلامین 1 mM در سرعت روش mVs^{-1} در سطح الکترود خمیر کربن.

فهرست جداول

عنوان	صفحه
جدول ۲-۱- مکانیسم‌های الکتروشیمیایی دارای واکنش‌های شیمیایی همراه	۱۵
جدول ۳- مشخصات مواد شیمیایی استفاده شده در این کار تحقیقاتی	۲۶
جدول ۴- مقادیر درصد بازیابی و انحراف استاندارد نسبی (RSD)	۵۲
جدول ۵- مقادیر درصد بازیابی و انحراف استاندارد نسبی (RSD)	۶۶
جدول ۶- مقایسه کارایی برخی از اصلاح گرهای استفاده شده در اکسایش الکتروشیمیایی	
پنی سیلامین-D	۷۱
جدول ۶- مقایسه کارایی برخی از اصلاح گرهای استفاده شده در اکسایش الکتروشیمیایی	
استیل-L-سیستئین-N	۷۱

(Scheme) شما

عنوان	صفحه
شمای ۴-۱- مکانیسم پیشنهادی برای افزایش مایکل D- پنی سیلامین به محصول الکترواکسایش کاتکول در سطح الکترود خمیر کربن.	۴۲

چکیده

در این کار تحقیقاتی، استفاده از کاتکول به عنوان یک معرف الکتروشیمیایی همگن برای اکسایش الکتروشیمیایی D-پنی سیلامین و N-استیل-L-سیستئین در محلول های آبی در سطح الکترود خمیر کربن مورد بررسی قرار گرفت.

اکسایش الکتروشیمیایی D-پنی سیلامین و N-استیل-L-سیستئین در حضور کاتکول و pH اثر عوامل مختلف روی اکسایش الکتروشیمیایی آنها نیز مطالعه شد. نتایج نشان دادند که بهینه برای اکسایش الکتروشیمیایی D-پنی سیلامین و N-استیل-L-سیستئین در حضور کاتکول به ترتیب $pH = 7/00$ و $pH = 6/00$ است و تحت این شرایط، پتانسیل اضافی برای اکسایش D-پنی سیلامین و N-استیل-L-سیستئین بطور قابل ملاحظه ای کاهش می یابد. جریان های دماغه اکسایش الکتروشیمیایی D-پنی سیلامین و N-استیل-L-سیستئین بطور خطی به غلظت آنها وابسته هستند که منحنی های معیارگیری^۱ در محدوده های غلظتی M $10^{-3} \times 10^{-4}$ M - $10^{-4} \times 10^{-5}$ M و $10^{-3} \times 10^{-5}$ M - $10^{-5} \times 10^{-6}$ M از غلظت D-پنی سیلامین و M $10^{-3} \times 10^{-4}$ M - $10^{-4} \times 10^{-5}$ M و $10^{-3} \times 10^{-5}$ M - $10^{-5} \times 10^{-6}$ M از غلظت N-استیل-L-سیستئین به ترتیب با روش های ولتاوری چرخه ای (CV) و ولتاوری پالس دیفرانسیلی (DPV) خطی هستند. حدود تشخیص (بر مبنای ۲۸) معادل $M \times 10^{-5}$ و $M \times 10^{-5}$ برای D-پنی سیلامین و $M \times 10^{-5}$ و $M \times 10^{-5}$ برای N-استیل-L-سیستئین به ترتیب با روش های CV و DPV تعیین شدند.

همچنین، برخی پارامترهای سیتیکی مانند ضریب انتقال الکترون (α)، ثابت سرعت واکنش شیمیایی (k) و ضریب انتشار (D) این ترکیبات در محیط های آبی با استفاده از روش های الکتروشیمیایی تعیین شد.

¹Calibration curves

فصل اول

مقدمه

پنی‌سیلامین (۲-آمینو-۳-مرکاپتو-۳-متیل بوتانوئیک اسید)، یک آمینواسید گوگرددار غیرفیزیولوژیکی است که به خانواده آمینو تیولها تعلق دارد [۱، ۲]. این ترکیب به دو فرم آناتیومری D و L وجود دارد که خواص بیولوژیکی متفاوتی نشان می‌دهد. D-پنی‌سیلامین (ایزومر-S)، به عنوان یک معرف درمانی نیرومند بر علیه بسیاری از بیماری‌ها نظیر روماتیسم، بیماری‌های کبدی، پوستی و مسمومیت ناشی از فلزات سنگین بکار رفته است [۳]. آمینواسید -D-پنی‌سیلامین (D-PA)، به عنوان یک ماده کلیدی در سنتر کلی پنی‌سیلین هاست که در درمان دراز مدت روماتیسم بکار می‌رود.

N-استیل -L-سیستئین (NAC) یک مشتق استیله شده از L-سیستئین است و عموماً بعنوان دارو مصرف می‌گردد. این ترکیب بعنوان عامل مخاطی کاهش دهنده گرانزوی ترشح ریوی در بیماری تنفسی مزمن، همچنین بعنوان پادزهر برای مسمومیت کبدی ناشی از مصرف بیش از اندازه استامینوفن مورد استفاده قرار می‌گیرد. همچنین برای درمان آنفلوانزا، هپاتیت C، صرع و عفونت HIV^۱ نیز مؤثر می‌باشد [۴]. از اینرو، اندازه‌گیری این ترکیبات از اهمیت بالایی برخوردار است. برای اندازه‌گیری این دو ترکیب روش‌های شیمیایی و دستگاهی متعددی گزارش شده است که می‌توان به روش‌هایی نظیر کروماتوگرافی [۵]، کالریمتری [۶]، فلوریمتری [۷، ۸] و الکتروفورز [۹] برای اندازه‌گیری D-PA و

^۱Human immunodeficiency virus

اسپکتروفوتومتری [۱۰-۱۳]، فلوریمتری [۱۴] و کروماتوگرافی [۱۵-۱۷] برای اندازه‌گیری NAC اشاره کرد.

در میان این روش‌ها، تجزیه الکتروشیمیایی دارای مزایایی همچون سادگی، حساسیت بالا و قیمت ارزان می‌باشد. با این حال، اندازه‌گیری الکتروشیمیایی این ترکیبات به دلیل کند بودن فرایند انتقال الکترون آنها در سطح الکترودهای جامد، محدود می‌شود [۱۸، ۱۹]. از این‌رو راهبردهایی برای بهبود پاسخ الکتروشیمیایی آنها مورد بررسی قرار گرفت که در این راستا از اصلاح گرهای موجود در سطح و یا پیکره الکترودهای اصلاح شده شیمیایی جهت الکتروکاتالیز ناهمگن این ترکیبات و یا الکتروکاتالیز همگن آنها توسط گونه‌های ردوکس نظیر: ۴- ترسیو بوتیل کاتکول [۲۰]، کبالت سالوفن [۲۱]، فروسن کربوکسیلیک اسید و مشتقات آن [۲۲، ۲۳] برای اندازه‌گیری الکتروشیمیایی D-PA و استیل فروسن [۲۴] و هگزاسیانوفرات (III) مس (II) [۲۵] برای تجزیه الکتروشیمیایی NAC می‌باشد.

سیستم‌های ردوکس ارتو و پاراکینون - هیدروکینون به سه دلیل به طور گسترده‌ای مورد مطالعه قرار گرفته‌اند [۲۶]. اول اینکه کینون‌ها از اهمیت فوق العاده‌ای در شیمی آلی برخوردار هستند به گونه‌ای که تشکیل دهنده یکی از مهمترین و قدیمی‌ترین واکنش‌های ردوکس می‌باشند [۲۷-۳۰]. سینتیک و تقدم و تأخیر انتقال الکترون و پروتون در این سیستم‌ها هنوز موضوع بسیاری از تحقیقات را تشکیل می‌دهد [۳۱]. دوم اینکه، نقش گسترده کاتکول آمین‌ها در شیمی عصب توجه بسیاری از محققین را برای مطالعه و اندازه‌گیری الکتروشیمیایی این ترکیبات، به منظور یافتن روشی مناسب برای اندازه‌گیری آنها در محیط

های بیولوژیکی، به خود جلب نموده است [۳۷-۳۲] و سوم اینکه الکتروشیمی کینون ها به میزان بسیار وسیعی به شرایط محلول و جنس الکترود بستگی دارد [۳۹، ۳۸]. بنابراین مطالعه رفتار الکتروشیمیایی کینون ها در حضور یک هسته دوست از اهمیت ویژه ای برخوردار است.

در این کار تحقیقاتی از کاتکول که پس از الکتروواکسايش به ترکیب ارتوکینونی مربوطه تبدیل می شود، برای اندازه گیری ولتاژی NAC و D-PA که بسیار مستعد حمله نوکلئوفیلی بر مبنای مکانیسم ۴ او ۴ افزایش مایکل^۱ می باشد، استفاده گردید. از طرف دیگر، ترکیبات کاتکول بنابر قابلیت بالای انتقال الکترون، برگشت پذیری ردoks بسیار خوب و قیمت ارزان به عنوان یک حدّ واسط انتقال الکترون مناسب در ساخت الکترودهای اصلاح شده شیمیایی برای الکتروکاتالیز فرایندهای الکتروشیمیایی کند نیز استفاده شده است [۴۰-۴۲]. در این راستا، کاتکول و برخی از مشتقات آن بوسیله روش هایی نظیر جذب سطحی [۴۳] و یا مخلوط کردن با پودر گرافیت در ساختار خمیر کربن [۴۴]، بر سطح و یا پیکره الکترود وارد می شوند و یا به سادگی به محلول واجد گونه آزمایشی مورد نظر اضافه گردیده [۴۵] تا به عنوان الکتروکاتالیست همگن برای تسريع فرایندهای ردoks کند و در نتیجه اندازه گیری آنها بکار روند. زیرا اکسیداسیون الکتروشیمیایی کاتکول ها منجر به ایجاد ترکیبات ارتوکینونی فعال می شود که در صورت وجود هسته دوست های مناسب در محیط تحت واکنش افزایشی او ۴ یا مایکل قرار می گیرند. NAC و D-PA را می توان جزء هسته دوست های گوگرد دار

^۱ ۱،۴-Michael addition

(R-SH) طبقه بندی کرد که در واکنش افزایشی مایکل با فرم اکسید شده کاتکول در اثر الکترواکسایش شرکت می کنند و مشتقات کینونی گوگرددار ایجاد می شود که این ترکیبات آسان‌تر از کاتکول در سطح الکترود خمیر کربن اکسید می‌شوند. در واقع اکسیداسیون مجدد محصول منجر به افزایش جریان الکترواکسایشی کاتکول متناسب با غلظت های D-PA و NAC خواهد شد [۴۵، ۴۶] که اندازه گیری این ترکیبات را امکان پذیر می سازد. مطالعات کتابخانه ای نشان می دهد که تا کنون روشی برای اندازه گیری الکتروشیمیایی این ترکیبات بر مبنای واکنش افزایشی مایکل با کاتکول ارائه نشده است. از اینرو، یک روش نسبتاً انتخابی برای تعیین ولتاومتری D-پنی‌سیلامین و N-استیل - L - سیستئین در محیط آبی مورد بررسی قرار گرفت. مطالعات انجام شده به کمک روش های ولتاومتری چرخه ای و کرنوآمپرومتری، مناسب بودن روش پیشنهادی برای اندازه گیری الکتروشیمیایی D-PA و NAC در محیط آبی با pH های مختلف را تایید می کند.

فصل دوم

مبانی نظری